

вате. Духътъ ще дойде само да ви даде извѣстни уроци. И когато Божествениятъ Духъ дойде и влѣзе въ двѣ души, веднага ще установи за тѣхъ миръ и разбирање. Когато единъ говори, другъ внимателно ще слуша и ще намира удоволствие въ говора на събеседника си. А когато не намира това удоволствие, той си казва: „Твоитѣ глупости ще слушамъ, ти ще ме учишъ! Тамъ не е вече Духътъ, тамъ е дяволътъ. Събиранieto и молението — и то не става по заповѣдъ, а по разположение на духа: ако духътъ иска, ще се моли, ако не, ще мълчи. И първото нѣщо е — да даваме тази свобода и да имаме търпѣние да слушаеме, когато нѣкой говори, като че Господъ говори. Ако влѣзете въ нѣкое религиозно общество и станете по-нервoзни, нищо не сте спечелили, напротивъ, сте изгубили. Много лѣкари и хора знаятъ, какъ човѣкъ е устроенъ; знаятъ физиологията отлично; знаятъ кои храни сж полезни и кои вѣднѣтъ за хората, а каратъ живота по-старому. Казватъ, че пушенето на тютюна е лошо, пѣкъ самитѣ тѣ пушатъ, че пиенето навинце вѣди, а сами пиятъ; че яденето на месо вѣди, пѣкъ сами ядатъ. Иматъ знание, но, когато дойде да го прилагатъ, да градятъ, не вършатъ това, което говорятъ и проповѣдватъ. Дѣ е, тогава, свободата на духа имъ? А Христосъ иска тази свобода. Нѣкой искатъ свободата само за себе си, а другитѣ да имъ се подчиняватъ. Може други отъ страхъ да се подчиняватъ но тамъ нѣма любовь. Ще преведа за това единъ анекдотъ. Единъ бългaрски абаджия нѣкога билъ повиканъ отъ една богата фамилия да скрои и ушии на младоженица потури и салтамарка; надигналъ своитѣ ножици и напръсникъ, взелъ съ